

[Statsministeren]

Man kan ikke bare ud fra en kold og nøgtern eller måske en kold og hård politilinje køre tingene igennem, det kan i hvert fald i visse situationer være meget betænkeligt. Politiet brød den fysiske blokade, men situationen udviklede sig altså på en måde, så man ikke, i det omfang det måske kunne være ønskværdigt, kunne komme i gang.

Fru Birte Weiss sagde, at man i Danmark har et stabilt arbejdsmarked. Jeg vil blot benytte lejligheden til at sige: glem nu ikke, at sådan er det! Lad være med at fremstille det, som om vi har et arbejdsmarked, der ustandselig går op i sømmene. Vi har et arbejdsmarked, der er mere stabilt end i de fleste andre lande, som vi med rimelighed kan sammenlignes med. Det er uhyre vigtigt, at man ikke hverken på den ene eller den anden fløj misforstår denne situation og prøver på eller tror på, at man totalt kan lukke af for enhver situation, hvor den ene eller den anden gruppe måske overtræder den lovgivning, der er gældende, eller de overenskomster, der er gældende.

Hr. Erhard Jakobsen mente at kunne konstatere en vis forskel mellem det indlæg, jeg kom med i dag, og det indlæg, som fru Birte Weiss kom med. Jeg har prøvet at forske i det, og jeg vil da gerne, ja, jeg vil ikke opfordre hr. Erhard Jakobsen til det, men jeg vil så nøjes med at sige (*Erhard Jakobsen*: Det behøves heller ikke!). Det behøves ikke, nej. Jeg vil så nøjes med at sige, at jeg ikke kunne se, at der var nogen forskel i forhold til det, fru Birte Weiss sagde, så jeg har altså ikke noget, jeg skal tage afstand fra, hr. Erhard Jakobsen.

Hr. Glensgård sagde noget om, at det var lykkeligt, dengang statsministeren greb ind – han tænker altså også på situationen i forbindelse med blokadecirkulæret. Jeg vil gerne sige, at også før dette cirkulære var der mulighed for politiet for at gribe ind. Det, der skete med dette cirkulære, var blot, at man fik præciseret, understreget, den faktiske lovlige tilstand på dette område.

Hr. Johan Philipsen talte om de faglige møder, der kunne få karakter af noget mere systematisk. Det er vigtigt at understrege, at også her er lovgivningen tilstrækkeligt udbygget. Det siges nemlig i lovgivningen, at hvis ikke der er rimelig begrundelse for korte strejker og altså også for faglige møder, og hvis de er led i systematiske aktioner, så er

der tale om overskridelser, der i værste fald kan give anledning til bod. Derfor er der altså heller ikke på dette felt noget, der trænger til en særlig revision, eller noget, der skal sættes ind over for.

Hr. Palle Simonsen gjorde den bemærkning, at arbejdsretsloven var for god for menneskene. Jeg tror, at den er lavet sådan, som den er lavet, fordi det er fornuftige mennesker, der bl. a. er i de faglige organisationer og i arbejdsgiverforeningerne, hvor man i fællesskab har prøvet på at bygge et system op, der så nogenlunde passer til de situationer, der kan opstå på arbejdsmarkedet, og hvor jo langt de fleste af de uoverensstemmelser, der opstår, bliver ordnet på en særdeles fredelig måde.

Hr. Palle Simonsen mente også, at jeg forenkledede problemerne med de tal, jeg havde nævnt vedrørende antallet af faktiske konflikter på arbejdsmarkedet. Jeg ved ikke, om det er nogen forenkling. De tal, jeg oplyste, er notoriske kendsgerninger. Sådan var det på arbejdsmarkedet i 1978, i 1977 og i 1976. Disse tal – som altså ikke er nogle, jeg har fundet frem, de stammer fra Dansk Arbejdsgiverforening – kan derfor ikke være helt uvedkommende, og de er ikke udtryk for nogen forenkling af problemet. De er interessante, fordi de viser, hvor relativt begrænset antallet af konflikter er, og fordi de viser, at der ikke er sket nogen stigning i antallet af konflikter, men tværtimod, skal vi sige en stabilisering, måske endda en tendens til lidt færre konflikter end tidligere.

Man taler igen og igen om, at man effektivt skal bekæmpe de fysiske blokader – det var hr. Palle Simonsen, der sagde det. Jeg vil blot sige, at der er de nødvendige regler, der er også det særlige blokadecirkulære, og politiet lever op til det, i det omfang det overhovedet er muligt at gøre det. Det er politiets skøn, hvordan og hvornår man skal gribe ind i de enkelte situationer, og ingen skal komme og fortælle mig, at folketinget eller regeringen ville være bedre egnet til det; det ville jeg i hvert fald meget stærkt advare imod.

Hr. Melchior sagde, at det da måtte være tilladt at rejse sager her i tinget, selv om der er betydelig overensstemmelse mellem oppositionens og regeringens synspunkter. Det er jeg naturligvis helt enig i. Jeg synes, at debatten her i dag har vist, at reelt er der ikke rig-